

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Belgia) w dniu 22 sierpnia 2019 r. – Federale Overheidsdienst Financiën, Openbaar Ministerie/Metalen Galler NV, Vollers, LW-Idee GmbH

(Sprawa C-633/19)

(2019/C 399/29)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen

Strony w postępowaniu głównym

Oskarżyciele: Federale Overheidsdienst Financiën, Openbaar Ministerie.

Oskarżeni: Metalen Galler NV, Vollers Belgium NV, LW-Idee GmbH.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy rozporządzenie Rady (WE) nr 91/2009 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej ⁽¹⁾ jest nieważne ze względu na naruszenie art. 6 ust. 6, art. 6 ust. 7 i art. 2 ust. 10 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej ⁽²⁾ lub też rozporządzenia Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej ⁽³⁾, ponieważ Komisja nie umożliwiła w odpowiednim czasie chińskiemu producentom/eksporterom zapoznania się z informacjami dotyczącymi typu produktów, na podstawie których ustalana jest wartość normalna i/lub dlatego, że w ramach obliczania wysokości marginesu dumpingu dla przedmiotowych produktów, porównując wartość normalną produktów producenta z Indii z ceną eksportową podobnych produktów chińskich, Komisja odmówiła uwzględnienia czynników, co do których można dokonać dostosowania, a mających związek z przywozowymi należnościami celnymi nakładanymi na surowce i podatkami pośrednimi w państwie analogicznym, tj. Indiach oraz różnicami w (kosztach) produkcji?
- 2) Czy rozporządzenie Rady (WE) nr 91/2009 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej jest nieważne ze względu na naruszenie art. 3 ust. 2 i 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej lub też rozporządzenia Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej, ponieważ Komisja uznała - na potrzeby oceny szkody - przywóz dwóch chińskich firm, co do których stwierdzono, że nie brały udziału w dumpingu, za przywóz po cenach dumpingowych?
- 3) Czy rozporządzenie Rady (WE) nr 91/2009 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej jest nieważne ze względu na naruszenie art. 3 ust. 2, 6 i 7 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej lub też rozporządzenia Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej, ponieważ dokonując oceny czy wywóz produktów przemysłu Unii Europejskiej przyczynił się do szkody poniesionej przez ten przemysł Komisja oparła się na informacjach dotyczących producentów niebędących producentami krajowymi?
- 4) Czy rozporządzenie Rady (WE) nr 91/2009 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej jest nieważne ze względu na naruszenie art. 19 ust. 1 i 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej lub też rozporządzenia Rady (WE)

nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej, ponieważ Komisja nie zapewniła dostarczenia przez dwóch producentów krajowych (włoskich) stosownych oświadczeń określających powody, dla których nie było możliwe przedstawienie streszczenia informacji poufnych?

- 5) Czy rozporządzenie Rady (WE) nr 91/2009 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej narusza art. 6 ust. 6, art. 6 ust. 7 i art. 2 ust. 10 rozporządzenia Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej, ponieważ Komisja przekazała informacje o produktach z opóźnieniem, naruszając w ten sposób interesy chińskich producentów/eksporterów?
- 6) Artykuł 1 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 91/2009 nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (ze zmianami) stanowi, że indywidualna stawka cła antydumpingowego stosowana w odniesieniu do Ningbo Jinding Fastener Co. Ltd., Ningbo City i wynosząca 64,4% jest uwarunkowana przedstawieniem organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej, która będzie zgodna z wymogami określonymi w załączniku II, a w przypadku nieprzedstawienia takiej faktury obowiązuje stawka celna mająca zastosowanie do wszystkich innych przedsiębiorstw. Czy indywidualna stawka cła antydumpingowego może zostać jeszcze przyznana w ramach wezwania do pokrycia ceł antydumpingowych po wszczęciu dochodzenia przez OLAF wobec dokonującego zgłoszenia w dobrej wierze, gdy OLAF stwierdził, że przedmiotowe elementy złączne nie pochodzą, wbrew wskazaniu, z Indonezji, lecz są w rzeczywistości wytwarzane w Chinach przez przedsiębiorstwo Ningbo Jinding Fastener Co. Ltd., lecz nie istnieje możliwość przedłożenia faktury zawierającej żadaną informację dla potrzeb indywidualnego cła antydumpingowego, ponieważ celem eksporterów było właśnie wprowadzenie w błąd organów państw członkowskich?

⁽¹⁾ Dz.U. 2009, L 29, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. 2009, L 343, s. 51.

⁽³⁾ Dz.U. 1996, L 56, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Włochy) w dniu 28 sierpnia 2019 r. – Azienda Agricola Ambrosi Nicola Giuseppe i in./Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA), Ministero delle Politiche Agricole e Forestali

(Sprawa C-640/19)

(2019/C 399/30)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Azienda Agricola Ambrosi Nicola Giuseppe, Azienda Agricola Castagna Giovanni, Soc. Azienda Agricola Castellani Enio, Nereo e Giuliano Ss, Azienda Agricola De Fanti Maria Teresa, Azienda Agricola Giacomazzi Vilmare, Soc. Azienda Agricola Iseo di Lunardi Giampaolo e Silvano Ss, Soc. Azienda Agricola Mastrolat di Mastrotto Franco e Luca Ss, Azienda Agricola Righetti Michele e Damiano, Azienda Agricola Scandola Stefano e Gianni, Azienda Agricola Tadiello Roberto, Azienda Agricola Turazza Mario, Azienda Agricola Zuin Tiziano, 2 B Società Agricola Srl ed Altri, Azienda Agricola Fracasso Claudio, Azienda Agricola Pozzan Mirko

Dруга strona postępowania: Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA), Ministero delle Politiche Agricole e Forestali

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 1, 2 i 3 rozporządzenia (EWG) nr 856/1984 ⁽¹⁾, art. 1 i art. 2 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 3950/1992 ⁽²⁾; art. 1 ust. 1 i art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1788/2003 ⁽³⁾ oraz art. 55, 64 i 65 rozporządzenia (WE) nr 1234/07 ⁽⁴⁾ wraz z załącznikami, w zakresie, w jakim mają one na celu ochronę równowagi między popytem a podażą na przetwory mleczne na rynku UE, należy interpretować w ten sposób, że z obliczania „kwot mlecznych” wyłączają one przeznaczoną na wywóz do państw